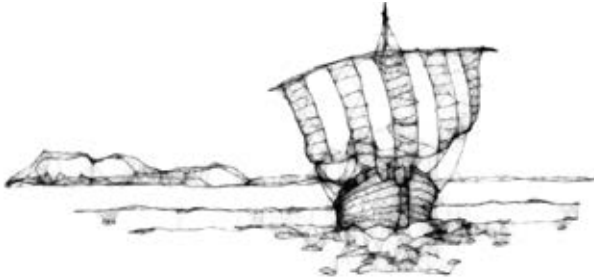

سومین سفر بشارتی

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۲۴ تا ۲۸؛ اعمال رسولان باب ۱۹؛ اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۷ تا ۱۲ و ۱۵ تا ۲۷؛ دوم قرنیتیان باب ۴ آیات ۸ تا ۱۴؛ اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۱ تا ۱۵.

آیه حفظی: «لیکن این چیزها را به هیچ می‌شمارم، بلکه جان خود را عزیز می‌دارم تا دور خود را به خوشی به انجام رسانم و آن خدمتی را که از خداوند عیسی یافته‌ام که به بشارت فیض خدا شهادت دهم» (اعمال رسولان باب ۲۰ آیه ۲۴).

روایت لوقا از سفر سوم پولس بطور نسبتاً ناگهانی آغاز می‌شود. آیات چنین می‌گویند که پولس پس از گذراندن زمانی در انطاکیه، مرکز مأموریت هایش، این رسول عازم سفر دیگری می‌شود و به ترتیب «در سرزمین‌های غلاطیه و فریجیه می‌گشت و شاگردان را تقویت می‌کرد» (اعمال رسولان باب ۱۸ آیه ۲۳). بنابراین، حدود ۲۵۰۰ کیلومتر ابتدایی سفرش در یک جمله اشاره شده است.

این بدین دلیل است که نقطه مرکزی این سفر افسس بود، جایی که پولس در طول سفرش بیشتر از شهرهای دیگر زمان سپری نمود. از نقطه نظر بشارتی، ماموریت در افسس بسیار مثمر تر بود؛ تأثیر موعظه پولس به کل استان آسیا رسید (اعمال رسولان باب ۱۹ آیات ۱۰ و ۲۶). احتمالاً در طول این زمان بود که کلیساهای کولسی، هیراپولس و لائودیکیه شاید توسط اپفراس (کولسیان باب ۴ آیات ۱۲ و ۱۳)، یکی از همکاران پولس تأسیس شدند (کولسیان باب ۱ آیه ۷، فیلیمون آیه ۲۳).

یک چیز قابل توجه در مورد این سفر این است که، این آخرین موردی است که پولس در اعمال رسولان ثبت کرد. پولس آن را به عنوان یک انسان آزاد بر عهده گرفت. لوقا باز هم سفر دیگری را روایت می‌کند، این بار به روم اما به عنوان یک زندانی.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۷ شهریور - ۸ September آماده شوید.

افسس: بخش اول

اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۲۴ تا ۲۸ ثبت کرده است که در حالی که پولس همچنان در راه خود به افسس بود، یک ایماندار یهودی به نام آپولس به آن شهر آمد. او مردی سخنور و بسیار آشنا با کتاب مقدس بود. اینکه آپولس یک پیرو عیسی بود از گونه ای که لوقا او را توصیف می کند، مشخص است: «و در طریق خداوند تربیت یافته و پر از شور و شوق روحانی بود. او حقایق زندگی عیسی را بدرستی تعلیم می داد» (اعمال رسولان باب ۱۸ آیه ۲۵). با این حال، او تنها با غسل تعمید یحیی آشنا بود. آپولس که توسط یحیی تعمید دهنده، تعمید گرفته بود با عیسی در طول زندگی اش بر روی زمین آشنا شد، اما باید قبل از مصایب و پنطیکاست، از آن منطقه دور شده باشد — احتمالاً به اسکندریه باز گشته باشد.

این توضیح می دهد که اکیلا و پرسکیلا به او آموزش های بیشتری می دادند. آپولس اگر چه قادر بود از کتاب مقدس نشان دهد که عیسی، مسیح موعود اسرائیل بود (اعمال رسولان باب ۱۸ آیه ۲۸)، اما لازم بود با تحولات مسیحیت از زمان رسالت عیسی تا آن زمان آگاه شود. با این وجود، اکیلا و پرسکیلا کار بیشتری برای آپولس انجام دادند: آنها به همراه سایر ایمانداران در افسس به او توصیه نامه ای خطاب به کلیساهای اخائی دادند (اعمال رسولان باب ۱۸ آیه ۲۷)، که او را قادر ساخت خدمتی مؤثر در قرنتس داشته باشد (دوم قرنیتیان باب ۳ آیات ۴ تا ۶، باب ۴ آیه ۶، باب ۱۶ آیه ۱۲۹).

اعمال رسولان باب ۱۹ آیات ۱ تا ۷ را بخوانید. هنگامی که پولس به افسس رسید، چه اتفاقی برایش افتاد؟

روایت آپولس به روایت دوازده مردی که پولس پس از رسیدنش به افسس ملاقات نمود، مرتبط است زیرا شرایط ایشان بسیار مشابه بود. توصیف آنها به عنوان «شاگردان» (اعمال رسولان باب ۱۹ آیه ۱) و سوال پولس از ایشان (اعمال رسولان باب ۱۹ آیه ۲) به وضوح نشان می دهد که آنها پیش از این به عیسی ایمان آورده بودند. در همین حال پاسخ آنها به پولس نشان می دهد که آنها نیز بطور مشابه با آپولس، شاگردان سابق یحیی تعمید دهنده بودند که بدون تجربه پنطیکاست، پیروان عیسی شده بودند. آنها باید فرصتی برای لذت بردن از تجربه ای عمیق تر با خداوند می داشتند.

«پولس پس از رسیدن به افسس، دوازده برادری که مانند آپولس شاگردان یحیی تعمید دهنده بودند و مانند او دانشی از مأموریت مسیح بدست آورده بودند را پیدا کرد. آنها

توانایی آپولس را نداشتند اما با همان صداقت و ایمان بدنبال انتشار دانشی که دریافت نمودند، بودند.» — الن جی. وایت، Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 282. ما باید غسل تعمید جدید آنها را در پرتو این موقعیت منحصر به فرد ببینیم. آنها از فرقه مسیحی دیگری نمی آمدند و نه ایمان آوردن را تجربه کرده بودند. آنها فقط وارد جریان اصلی مسیحیت شده بودند. این که آنها روح القدس را دریافت نموده و به زبان ها صحبت می کردند، بدین معناست که مانند آپولس خدمتگزاران مسیحی بودند که اکنون بطور کامل قدرت یافته بودند تا هر کجا می رفتند، درباره عیسی مسیح شهادت دهند.

دوشنبه

۱۲ شهریور

افسس: بخش دوم

پولس در کنیسه افسس ابتدا به موعظه پرداخت. هنگامی که مخالفت به وجود آمد، او و تازه ایمان آوردگان به سالن سخنرانی جایی در طیرانس رفتند، جایی که پولس روزانه به مدت دو سال موعظه نمود. روایت خلاصه لوقا از خدمت پولس از افسس این است که تمامی استان به کاملاً بشارت یافت (اعمال رسولان باب ۱۹ آیات ۱۰ و ۲۶).

در اعمال رسولان باب ۱۹ آیات ۱۱ تا ۲۰، لوقا چند روایت معجزه ای دیگر اضافه می کند که پیروزی قدرت خدا در شهری که جادو و سایر اعمال خرافی معمول بود را توصیف می کنند. شکی نیست که خدا می توانست از طریق پولس شفا دهد اما اینکه حتی دستمال و پیش بند لمس شده توسط رسول قدرت شفا دهنده داشتند (اعمال رسولان باب ۱۹ آیه ۱۲) ممکن است برای برخی عجیب باشد، اگر چه این مشابه با شفا یافتن زن در حال خونریزی توسط عیسی می باشد (لوقا باب ۸ آیه ۴۴). باور های خرافی اهالی افسس ممکن است باعث شده باشند که خدا همانگونه که لوقا می گوید، معجزات «بزرگی» نشان دهد (اعمال رسولان باب ۱۹ آیه ۱۱). این شاید نمونه ای از برآورده کردن نیازهای مردم در سطح درکشان توسط خدا باشد.

پولس که از نتایج خدمتش در افسس راضی بود، تصمیم گرفت که به اورشلیم برود (اعمال رسولان باب ۱۹ آیه ۲۱). لوقا دلیلی برای این سفر ارائه نمی دهد، اما از نوشته های خود پولس می دانیم که او می خواست مبالغی که جمع آوری کرده بود را برای از بین بردن فقر کلیسای اورشلیم استفاده کند (رومیان باب ۱۵ آیات ۲۵ تا ۲۷، اول قرنتیان باب ۱۶ آیات ۱ تا ۳). ادغام کالاهای سال های اول و قحطی شدید در زمان کلودیوس، ایمانداران اهل یهودیه را فرسوده کرده بود و پولس در درخواست کمک ایشان (غلاطیان باب ۲ آیه ۱۰)، یک فرصت برای تقویت اعتماد آنها به رسالت خود و اتحاد کلیسایی که اکنون گسسته شده بود را دید با وجود اینکه از خطراتی که با آن روبرو بود آگاهی داشت (اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۲۲ و ۲۳، رومیان باب ۱۵ آیه ۳۱).

اعمال رسولان باب ۱۹ آیات ۲۳ تا ۴۱ را بخوانید. دلیل اصلی مخالفت با پولس که در پایان اقامتش در افسس بروز نمود، چه بود؟

مخالفت مربوط به عبادت بت پرستان بود که به شدت توسط خدمت پولس مورد تهدید بود. انگیزه واقعی دمیتریوس به وضوح مالی بود، اما او قادر بود آن را به یک مسئله مذهبی تبدیل کند زیرا معبد آرتیمیس (یا دیانا)، به عنوان یکی از هفت عجایب جهان باستان، در افسس واقع شده بود.

اعمال رسولان باب ۱۹ آیه ۲۷ را بخوانید. توجه کنید که دمیتریوس چگونه با نیرنگ قادر شد تا با آوردن زهد و تقوای دینی به کار خود کسب معاش کند. چرا ما مسیحیان باید مراقب باشیم که به همان شکل، از ایمان خود یا زهد مربوط به ایمانمان استفاده نکنیم؟

۱۳ شهریور

سه شنبه

تروآس

پس از شورش (اعمال رسولان باب ۱۹ آیات ۲۳ تا ۴۱)، پولس مصمم شد که افسس را ترک کند. اما او به جای اینکه مستقیم به اورشلیم برود، مسیر انحرافی طولانی از طریق مقدونیه اخائیه را در پیش گرفت (اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۱ تا ۳). نمایندگان برخی از کلیساهای غیر یهودی در این سفر با او بودند (اعمال رسولان باب ۲۰ آیه ۴).

اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۷ تا ۱۲ را بخوانید. بحث مشترک در این آیات برای اثبات شود که سبت به یکشنبه تغییر یافته، چه ایرادی دارد؟

توقف پولس در تروآس با جلسه کلیسا «در اولین روز هفته» (اعمال رسولان باب ۲۰ آیه ۷) به پایان رسید. آنها دور هم جمع شدند «تا نان تکه کنند»، که احتمالاً به شام خداوند اشاره دارد، که اطعام در جمع محفل یاران یا در خلوت بود، که از زمان کلیسای اورشلیم اغلب همراه با آن انجام می شد (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۲ و ۴۶). اینکه هیچ اشاره ای به جام و یا هیچ دعایی نشده است، این احتمال را از بین نمی برد. با این وجود، نکته این است که این واقعه

اغلب به عنوان مدرکی بیان می شود که در زمان پولس، دست کم کلیساهای غیر یهودی روز سبت را با یکشنبه به عنوان روز عبادت جایگزین کرده بودند.

با این حال، قبل از چنین ادعایی، لازم است که یک روز دقیق برای انجام جلسات و همچنین ماهیت آنها مشخص شود. اشاره به استفاده از چراغ ها (اعمال رسولان باب ۲۰ آیه ۸)، به همراه این واقعیت که پیام پولس تا نیمه شب ادامه داشت (اعمال رسولان باب ۲۰ آیه ۷) و سپس تا سپیده دم (اعمال رسولان باب ۲۰ آیه ۱۱) و اشاره نشدن به خواب عمیق افیخس (اعمال رسولان باب ۲۰ آیه ۹)، مشخص می سازد که این یک جلسه شبانه بود.

با این حال سوال این است که آیا شب قبل از یکشنبه بود و یا پس از آن. پاسخ بستگی به روش فرضی زمانی که لوقا استفاده می کرد دارد، اینکه نظام یهودی از غروب آفتاب تا غروب آفتاب روز بعد بود یا نظام رومی، از نیمه شب تا نیمه شب بعدی. اگر گزینه اول باشد، پس شنبه شب بوده است؛ در مورد گزینه دوم، یکشنبه شب می شود. در هر صورت، موضوع اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۷ تا ۱۲ نشان می دهد که حتی اگر جلسه در یکشنبه شب بوده باشد، یک جلسه معمولی کلیسا نبوده است بلکه بدلیل رفتن پولس در صبح روز بعد، یک جلسه خاص بود. پس، دیدن اینکه این واقعه جدا و استثنایی بتواند از نگه داشتن یکشنبه حمایت کند، دشوار است. و واقعیت این است که چنین نمی باشد.

به تمام دلایل اعتبار نگه داشتن روز هفتم سبت بیشتر بیاندیشید. حمایت قدرتمند کتاب مقدس از روز سبت چگونه به تصدیق کردن ما در هویتمان به عنوان مسیحیان ادونتیست روز هفتم و فراخوانی که برای انتشار پیام های سه فرشته به جهان دریافت کرده ایم، کمک می کند؟

۱۴ شهریور

چهارشنبه

میلیتس

پولس در مسیرش به سمت اورشلیم، بار دیگر توقف می کند، این بار در میلیتس جایی که فرصتی یافت تا با رهبران کلیسای افسس وداع کند.

اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۱۵ تا ۲۷ را بخوانید. تأکید پولس در بخش مقدماتی سخنانش چه بود؟

از آنجایی که پولس پیشاپیش برنامه سفر جدید خود را که شامل روم و اسپانیا می شد طرح ریزی کرده بود (رومیان باب ۱۵ آیات ۲۲ تا ۲۹)، باور داشت که دیگر هرگز به آسیا باز نخواهد گشت. بنابراین، سخنان خود را با نوعی گزارش مسئولانه از سال هایی که

در افسس سپری نمود، آغاز کرد. با این وجود چنین گزارشی نه تنها هدفش گذشته یعنی شیوه زندگی او در میان اهالی افسس بود بلکه به آینده نیز اشاره داشت زیرا از آنچه که ممکن بود در اورشلیم برایش اتفاق بیافتد، می ترسید.

ترس پولس بی اساس نبود. کلیسای اورشلیم او را اگر نه با دشمنی بلکه با شک و تردید می دیدند، و این بدلیل گذشته او به عنوان آزار دهنده و انجیل آزاد از ختنه ای که موعظه می کرد، بود (اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۲۰ تا ۲۶). نزد مقامات یهودی، او چیزی جز خائن و مرتد از رسوم مذهبی ایشان نبود (اعمال رسولان باب ۲۳ آیات ۱ و ۲). در اواسط اول قرن، بویژه در روایت سوء مدیریت روم، یهودیه همچنین از انقلابیون و آرمان های ملی گرایانه پر شد. این فضا بر تمام افشار جامعه یهودی از جمله احتمالاً کلیسا تأثیر گذاشت. در چنین زمینه ای، فعالیت های آن فرد فریسی سابق در میان غیر یهودیان باید او را به یک چهره بدنام تبدیل کرده باشد (اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۲۷ تا ۳۶). پولس نگرانی های بیشتری نیز داشت. در اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۲۸ تا ۳۱، پولس بر نحوه برخورد رهبران کلیسا در افسس با موضوع معلمان دروغین که او با گرگان وحشی که در تلاش برای گمراه کردن گله بودند، مقایسه می کند، تمرکز داشت. بنابراین در خود کلیسا و حتی در روزهای ابتدایی آن، خطر معلمان دروغین واقعی بود. همان گونه که سلیمان در زمانی دیگر و جایی دیگر گفت: «در جهان هیچ چیز تازه ای دیده نمی شود» (جامعه باب ۱ آیه ۹). یک تاریخ کلیسای مسیحی، خسارات باور نکردنی که معلمان دروغین به کلیسا وارد نمودند را نمایان می سازد. مشکل تا پایان نیز ادامه خواهد یافت (دوم تیموتائوس باب ۴ آیه ۳).

بدون تردید، پولس نگرانی های زیادی در ذهن داشت؛ و با این وجود، وفاداری و تلاشش هرگز از حق منحرف نشد.

دوم قرنیتان باب ۴ آیات ۸ تا ۱۴ را بخوانید. پولس در اینجا چه چیزی می گوید که ما باید به ویژه در زمان مشکلات در مورد خود بکار بریم؟ پولس امید نهایی خود را در کجا قرار می دهد؟

۱۵ شهریور

پنجشنبه

صور و قیصریه

پس از میلیتس، لوقا سفر پولس را با جزئیات بیان می کند. این رسول که همچنان در مسیر به اورشلیم بود، یک هفته را در صور، در ساحل فینیقیه سپری می کند، جایی که کشتی لاید تخلیه می شد (اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۱ تا ۶). با این وجود، زمانی که او در آنجا بود، ایمانداران از او خواستند که به اورشلیم نرود. اینکه

ایمانداران توسط روح القدس هدایت شدند که به پولس هشدار دهند به اورشلیم نرود، لزوماً در تضاد با هدایت پیشین این رسول نبود. عبارت یونانی *etheto en tō pneumatic* در اعمال رسولان باب ۱۹ آیه ۲۱، باید احتمالاً با عنوان «در روح عزیمت کرد»، ارائه شود تا اینکه پولس خود این تصمیم را گرفته بود. نکته این است که روح القدس ممکن است خطراتی که در پیش روی پولس بود را به مسیحیان صوری نشان داده باشد؛ و از این رو، آنها از روی نگرانی بشری، توصیه نمودند که او به انجام آنچه قصد کرده بود ادامه ندهد. پولس خود از آنچه در اورشلیم ممکن بود برایش اتفاق بیافتد، مطمئن نبود (اعمال رسولان باب ۲۰ آیات ۲۲ و ۲۳). هدایت الهی حتی برای فردی مانند پولس، همواره همه چیز را مشخص نمی سازد.

اعمال رسولان باب ۲۱ آیات ۱۰ تا ۱۴ را بخوانید. در رابطه با سفر پولس به اورشلیم، چه اتفاقی در قیصریه افتاد؟

اگابوس یک نبی اهل اورشلیم بود که قبلاً در ماجرای قحطی در اعمال رسولان باب ۱۱ آیات ۲۷ تا ۳۰ معرفی شد. پیام او مانند برخی از پیشگویی های عهد قدیم (برای مثال، اشعیا باب ۲۰ آیات ۱ تا ۶، ارمیا باب ۱۳ آیات ۱ تا ۱۰)، یک پیام عملی بود؛ این پیام به عنوان یک تصویر واضح از آنچه برای پولس پس از ورودش به اورشلیم اتفاق می افتاد و اینکه دشمنانش چگونه او را به غیر یهودیان (رومیان) تحویل می دادند، بود. کسانی که با پولس بودند، احتمالاً پیام اگابوس را به عنوان یک هشدار در نظر گرفتند و نه یک پیشگویی و در نتیجه، با تمام قدرت سعی کردند رسول را متقاعد سازند که به اورشلیم نرود. پولس اگر چه عمیقاً تحت تأثیر واکنش آنها قرار گرفته بود، اما مصمم بود که مأمویتش را حتی به بهای زندگی خود به پایان برساند. برای او، یکپارچگی انجیل و اتحاد کلیسا مهم تر از امنیت و منافع شخصی او بودند.

«رسول پیش از این هرگز با چنین قلب غمگینی در اورشلیم موعظه نکرده بود. او می دانست که دوستانی کم و دشمنانی زیاد خواهد یافت. او داشت به شهری نزدیک می شد که پسر خدا را طرد نموده و کشته بودند که اکنون تهدیدات خشم الهی در حال فرود افتادن بود.» — الن جی.

وایت، Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, pp. 397, 398

پولس که درک نشد، بدنام شد و اغلب با او بد رفتاری می شد و ناسزا می شنید، با این وجود به ایمان خود ادامه داد. ما چگونه می توانیم بیاموزیم که در شرایط دلسرد کننده یکسان، همین کار را انجام دهیم؟

تفکری فراتر: «موفقیت موعظه انجیل بار دیگر خشم یهودیان را برانگیخت. از همه جا روایاتی از انتشار آموزه ای جدید شنیده می شد که بواسطه آن، یهودیان از نگه داشتن مناسک احکام تشریفاتی خلاصی می یافتند و غیر یهودیان امتیازاتی برابر با یهودیان به عنوان فرزندان ابراهیم بدست می آوردند.... بیان قاطعانه پولس، نه یونانی است، نه یهود، نه ختنه، نه نامختونی (کولسیان باب ۳ آیه ۱۱)، توسط دشمنانش به عنوان جسارت توهین به مقدسات به حساب می آمد و آنها تصمیم گرفتند که این صدا باید خاموش شود.» — الن جی. وایت، Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 390

«و او نمی توانست روی همدردی و حمایت برادران ایمانی خود حساب کند. یهودیان ایمان نیاورده که کارهای او را از نزدیک زیر نظر داشتند، در دادن گزارش نامطلوب شخصاً و با نامه در مورد او و کارش در اورشلیم، به سرعت عمل کردند؛ و برخی، حتی میان رسولان و بزرگان، این گزارشات را حقیقی پنداشتند و هیچ تلاشی برای مخالفت با آنها نکردند، تمایلی برای موافقت با او نمودند.» — Page 398

سوالاتی برای بحث

۱. دوازده شاگردی که پولس در افسس ملاقات نمود، پیروان سابق یحیی تعمید دهنده بودند که پیش از آن پیرو عیسی شده بودند (اعمال رسولان باب ۱۹ آیات ۱ تا ۷). فکر می کنید چرا درست است از این آیات برای الزامی نمودن غسل تعمید گرفتن مسیحیان از فرقه های دیگر به ادونتیست که قبلاً با فرو برده شدن در آب، تعمید گرفته اند، استفاده کنیم؟ آیا این واقعیت که آپولس دوباره تعمید نگرفت، اهمیت دارد؟

۲. درباره موقعیت پولس بیاندهشید. او توسط قوم خود که به عیسی ایمان نداشتند، طرد شده است. حتی از یهودیانی که به عیسی ایمان دارند، بسیاری با سوءظنی بزرگ و یا حتی بی اعتمادی او را می بینند، زیرا آنها فکر می کنند که او از «علامت های مشخص» منحرف شده است. بسیاری از بت پرستان، از انجیلی که او موعظه می کند، متنفر هستند. و با این وجود، چه؟ چرا پولس با وجود تمام این مخالفت ها، ادامه می دهد؟ اگر چه ما پولس نیستیم، اما چه درسی می توانیم از این داستان برای خود بگیریم؟

۳. به برخی دیگر از استدلال هایی که مردم برای اثبات اینکه سبت به یکشنبه تغییر یافته است و یا اینکه دیگر الزام آور نیست، می آورند، بیاندهشید. ما چگونه به این استدلال ها پاسخ می دهیم و چگونه آن را به روشی انجام دهیم اطاعت از سبت مانند نه فرمان دیگر، قانونگرایی نمی باشد؛ یعنی، اگر با ایمان اطاعت کنیم و بدانیم تنها امیدمان به نجات در کجا می باشد؟